

blot til de Forhandlinger, der førte til den i 1873 truffne Ordning, men ogsaa til de ældre, endnu bestaaende Regler om gjensidig Udelevering af Desertører og undvegne Børnepligtige i Henhold til Kartel = Konventionen med Preussen af 25de December 1820, jfr. Danst Blaat af 24de Marts 1821.

Til nærmere Forstaelse af det her omhandlede Forhold til Tyskland skal Udvalget til Slutning oplyse, at det gjælder som almindelig Regel, at en Danst ikke derved, at han stifter eller vedligeholder fast Hjem i et fremmed Land, underkastes Børnepligten dersteds, medmindre han der lader sig naturalisere. Da den danske Børnepligtslov derimod bestemmer, at Personer, der ikke have dansk Indfødsret, blive Børnepligten undergivne, naar de her erhverve fast Hjem, medmindre Ooverenskomst med en fremmed Stat eller undersaatligt Forhold til en saadan er til Hinder derfor, har den danske Regjering altid været villig til at aflutte Ooverenskomster med fremmede Stater, som have ønsket dette, om at de respektive Undersaatter gjensidig fritages for Børnepligt i det andet Land, og saadanne Ooverenskomster ere indgaaede med følgende Lande:

Nederlandene. Ooverenskomst bekendtgjort ved Justitsministeriets Cirkulære af 26de Marts 1862.

Venezuela. Traktat af 19de December 1862.

Belgien. Traktat af 17de August 1863.

Italien. Deklaration af 29de Oktober 1868.

Storbritannien. Deklaration af 14de Juni 1869.

Schweiz. Traktat af 10de Februar 1875, Art. 8.

Alberti.

Fr. Bajer,
Sekretær.

Berg.

Goos.

Holstein-Ledreborg.

Sofus Høgsbro,
Ordfører. *)

Hørup.

Mourad,
Formand.

Rimestad.

*) Udvalgets Medlem Goos har gjort Udkast til den S. 1913—24 meddelte statsretlige Ooverfigt.